

Кондак 1

Вибраний воєводо воїнів духовних,/ наставнику ченців і пастирю предивний,/ що творами отцівськими душі наші наситив і святістю життя засяяв,/ багато обителей чернечих обнови́в/ і подвигами своїми Церкву Христову осяяв,/ преподобний отче Паїсію,/ з любов'ю славимо тебе, заступника нашого./ Ти ж, маючи сміливість перед Господом,/ від усяких бід молитвами твоїми визволи нас,/ щоб ми вzywали до тебе:

Радуйся, преподобний отче Паїсію,/ старче благодатний і наставнику ченців богомудрий.

Ікос 1

Ангелом земним і чоловіком небесним учинила тебе, отче Паїсію, правиця Божя в землі Українській, щоб засурмив сурмою Добротолюбія в землях Молдовлахії, на Святій Горі Афонській і у всіх країнах слов'янських, і зібрав розсіяних пустельників народів християнських, і так оплот православного братства в обителях багатьох утвердив. Тому натхненні любов'ю до тебе, так звиваємо:

Радуйся, благочестивого ієрейського кореня паростку Пречесний; радуйся, бо ти заради любові до Господа дім матері твоєї і Вітчизну залишив. Радуйся, ангельського життя наслідувачу; радуйся, заповідей Божих старанний зберігачу. Радуйся, на жнива духовні Господом посланий; радуйся, бо ти в вертограді Божої Матері – Святій Афонській Горі Богу послужив. Радуйся, бо ти багатьох на шлях чернечого життя скерував; радуйся, обителей чернечих добрий будівничий. Радуйся, світлом богопізнання просвічений; радуйся, бо ти плодами богомудрих твоїх писань безліч ченців підживив. Радуйся, спасенну книгу Добротолюбія для слов'янських народів дарував; радуйся, до лику преподобних приєднаний.

Радуйся, преподобний отче Паїсію,/ старче благодатний і наставнику ченців богомудрий.

Кондак 2

Знаючи Господь що ти будеш великим світильником Православ'я і відновителем чернечого життя, зволив, щоб народився ти від благочестивих батьків – священика Іоана і дружини його Ірини у граді Полтаві. Тому й після смерті батька і старшого брата священика преосвященний Київський Рафаїл звелів взяти тебе на учення книжне, щоб вивчився ти до прийняття священного сану. Ти ж старанність, вихованість і ревність у навчанні явив, співаючи Богу пісню: *Алилуя*.

Ікос 2

Розумом Божественним освічений, блаженний, утвердився ти в непорушному намірі

своєму в чернецтві пожити і, душею своєю прагнучи мандрувати, залишив ти вчення і пішов з Києва, як убогий і дивний, шукаючи духовного керівництва, і скерований Богом, прийшов ти в обитель святителя Миколая, де ігумен з любов'ю прийняв тебе на послух і постриг тебе в рясофор з ім'ям Платон. Тому й ми, дивлячись на ревність твою у Господі, з розчуленням взиваємо до тебе:

Радуйся, бо ти в день пам'яті святителя Київського Петра народився; радуйся, в хрещенні ім'ям його названий. Радуйся, батьків благочестивих дитя благословенне; радуйся, від юності на служіння Богу покликаний. Радуйся, з молодості у вірі істинній вихований; радуйся, у вченні книжному велику старанність показав. Радуйся, бо ти заради Господа шлях тісний і скорботний обрав; радуйся, бо ти убогість тілесну і духовну полюбив. Радуйся, що в обитель святителя Миколая заради спасіння прийшов; радуйся, бо ти чернечим життям достойно пожив. Радуйся, чернечих подвигів ревнителю; радуйся, добрий подорожній до Батьківщини Небесної.

Радуйся, преподобний отче Паїсію,/ старче благодатний і наставнику ченців богомудрий.

Кондак 3

Сила з небес укріпила тебе, отче преподобний, коли за попущенням Божим настали гоніння на віру православну від латинян і було велике збентеження в обителі, бо церква стояла запечатана ворогами Православ'я. Тоді за Божим промислом пішли вигнані ченці до Києва, і ти, отче, прийшов з ними до матері градів руських і оселився серед ченців Києво-Печерської лаври, вдячно прославляючи Христа Бога: *Алилуя.*

Ікос 3

Маючи в серці своєму вогонь Божественної любові, ревно трудився ти, отче богомудрий, за спасіння своєї душі в обителі Києво-Печерській. Мати ж твоя невітійно плакала за сином, що з дому пішов, і надумала не їсти і не пити, аж поки не помре. Тоді побачила безліч бісів похмурих і почала молитися до Пресвятої Богородиці, і після цього побачила Ангела Божого, який викрив її і сказав: «Знай, що син твій, за допомогою Божої благодаті, неодмінно буде монахом. Належить і тобі відректися від світу і бути черницею, бо така воля Божа». І враз біси щезли, Ангел Господній, радіючи, вознісся на небо. Після цього мати твоя в монастир дівочий пішла і постриглася з ім'ям Юліанії, й перебуваючи в чернецтві десять років, відійшла до Господа. Тому, як обранця Божого, ублажаємо тебе піснями такими: Радуйся, бо ти суєту світу цього залишив; радуйся, що в обитель Києво-Печерську

прийшов. Радуйся, бо ти юність твою непорочністю життя прикрасив; радуйся, бо ти в скорботах і спокуси надію на промисел Божий зберігав. Радуйся, славу і багатство за ніщо вважав; радуйся, бо ти безкорисливого життя в обителі навчав. Радуйся, бо ти на славу Христову потрудився; радуйся, бо ти на висоту чеснот зійшов. Радуйся, міста твого Полтави міцний заступнику; радуйся, обителі Києво-Печерської старанний молитвенику. Радуйся, бо матір градів руських – Київ тобою хвалиться; Радуйся, бо тобою і всі землі Русі веселяться.

Радуйся, преподобний отче Паїсію,/ старче благодатний і наставнику ченців богомудрий.

Кондак 4

Бурі життєвих хвилювань в тихому пристановищі обителі Печерської уникав ти, отче, і з благословення отців Києво-Печерських стежками подвижників пішов ти. Тому полум'яніючи любов'ю Божою, з Батьківщини пішов ти, направивши стопи свої в Молдовлахію, і там зустрів ти старця Василя, учителя і наставника чернечого життя, який багатьма душекорисними словами братію свою наставляв. Ти ж, блаженний, чуючи усі ці слова з невимовною радістю і зі сльозами прославляв Бога, взиваючи до Нього: *Алилуя*.

Ікос 4

Почувши від братів багатьох і отців-подвижників в скитах Молдовлахії, що благодать Божа перебуває на Святій Горі Афонській, просив ти їх благословення на шлях, бажаючи пожити у вертограді Божої Матері. Ті ж отці не бажали сподвижника свого лишитися, дивуючись Божій благодаті, що на тобі спочивала, і юним старцем тебе називали, однак не в змозі утримати тебе, поблагословили і відпустили з миром. Ми ж, натхненні любов'ю, насмілюємося так співати тобі:

Радуйся, що від землі Вітчизни твоєї до Молдовлахії стопи свої направив; радуйся, бо ти з посохом мандрівника скити і обителі чернечі там обійшов. Радуйся, бо ти в невтомній молитві дні і ночі проводив; радуйся, бо ти ім'я Господа Ісуса Христа невсипно промовляв. Радуйся, бо ти блага ярмо Христове на себе поклав; радуйся, бо ти талант, вручений тобі, примножив. Радуйся, до подвижницького життя покликаний; Радуйся, бо ти з тілом на землі житіє безплотних показав. Радуйся, подвигами посту себе укріпив; радуйся, в юності твоїй старечу мудрість явив. Радуйся, благодаттю Святого Духа просвічений; радуйся духом премудрості й знання збагачений.

Радуйся, преподобний отче Паїсію,/ старче благодатний і наставнику ченців

богомудрий.

Кондак 5

До Богосайної зірки уподібнився ти, угоднику Божий, коли прийшов на Святу Гору Афонську, дякуючи Пречистій Матері Христа Бога нашого, що сподобила тебе прийти в Святий Жереб Її, і оселитися там одному в каліві, навчаючи істинної чернечої безмовності, старанно перебувати в молитві і читанні отцівських писань. І так, сходячи благодаттю Божою від сили в силу став ти мужем досконалим, прикрашеним дарами Святого Духа. Тоді прийшов на Святу Гору старець Василилій з Молдовлахії і постриг тебе в мантию з ім'ям Паїсій. Ти ж, блаженний, у безмовності келійно перебував, співаючи Богу пісню хвали і подяки: *Аллилуя*.

Ікос 5

Бачачи братія святої Гори і ті, що приходили зі світу дивне і подвижницьке твоє життя, отче преподобний, почали переконувати тебе прийняти їх на послух. Ти ж багато років не хотів цього, але потім почав приймати братів, надію на Бога покладаючи; і зібрав дванадцять братів, які почали благодати тебе прийняти священство і духівництво. Тоді сказав ти: «Нехай буде воля Божа», і прийняв священство через послух, для того, щоб скеровувати словесне стадо твоє до спасіння. І була велика радість всім духовним чадам твоїм, які вдячно так взивали до тебе: Радуйся, бо ти Святої Афонської Гори Божим повелінням благополучно досягнув; радуйся, бо там ти багатьох подвижницьким твоїм життям здивував. Радуйся, бо ти солодкість пустельного проживання полюбив; радуйся, самотньо в богомисленні і сльозах ночі проводив. Радуйся, великих пустельників вірний наслідувачу; радуйся, подвигів богоносних афонських отців наступнику. Радуйся, бо тіло твоє постом і бдінням смирило; Радуйся, бо душу твою молитвою і чистотою розуму просвітив. Радуйся, бо ти через відвідування наставника твого старця Василія зрадив; радуйся, благословенням і молитвою його освячений. Радуйся, бо ти пустельним життям в чернечому подвигу себе утвердив; радуйся, бо ти багато скорбот благодушно перетерпів.

Радуйся, преподобний отче Паїсію,/ старче благодатний і наставнику ченців богомудрий.

Кондак 6

Проповідником покаяння і вчителем подвижницького життя став ти, отче Паїсію, на Святий Афонській Горі. Коли ж примножилась братія, тобою зібрана, випросив стару келію, і з благословення святійшого Патріарха Серафима переселився в келію і

створив там скит на честь святого пророка Іллі. Тому багато святогорців, які побачили благочиння в скиту, смиренність, тихість, між братами любов і сердечний мир, і відкидання своєї волі, і до тебе, як благодатного старця, благоговіння і послух, прославляли тебе, як керівника і наставника для спасіння, виголошуючи до Бога подячну пісню: *Алилуя*.

Ікос 6

Засяяло слава твоя, отче преподобний, між братіями Святої Гори, які дивувалися твоїм дарам, бо ти був багатьом отцем, духівником і самому Святішому Патріарху Серафиму, який часто приходячи в скит, і з насолодою про спасенні таїнства, подвиги і дари розмовляв з тобою. Ти ж, отче Паїсію, перебував у скиту у день трудячись на послуху, а в ночі ти отцівські книги переписуючи, перекладав їх з грецької на слов'янську мову, щоб усі сини слов'янські, книжного вчення забажавши, словом Божим і вченням святих отців просвічували розум і благодаттю й твердістю серця. Тому й вдячно вживаємо до тебе:

Радуйся, бо ти у чернечих подвигах і трудах великих старців Святої Гори наслідував; радуйся, дерево чеснот, у вертограді Пресвятої Богородиці посаджене. Радуйся, Препоблагословенної ігумені Афону вірний послушнику; радуйся, бо ти на милість і любов Її уповання своє поклав. Радуйся, бо ти у вертограді Божої Матері безліч учеників знайшов для спасіння, Радуйся, бо ти з ними старанно Господеві потрудився. Радуйся, бо ти пустельну келію на обитель чернечу перетворив; радуйся, бо тебе братія обителі твоєї любила. Радуйся, тобою зібраних ченців до світла істинного богопізнання наставив; радуйся, бо ти для всіх, що трудяться в чернецтві є помічником благодатним. Радуйся, постників і ченців богомудрий учителю; радуйся, керівнику бездоганний воїнів духовних.

Радуйся, преподобний отче Паїсію,/ старче благодатний і наставнику ченців богомудрий.

Кондак 7

Бажаючи показати Господу дітей твоїх народом обраним, ти отче Паїсію, поспішив зібрати тих, хто бажав подвигу чернечого з усіх країв народів слов'янських та еллінської країни. Тому й як працююча бджола, від сторожі ранньої до ночі трудився ти, щоб скарбом істинним, світлом євангельської істини, напоїти братів твоїх, за всіх переживаючи і душею своєю обіймаючи, повчав ти їх постійно прикликанням імені Ісусового перемагати невидимих ворогів і цією всемогутньою зброєю відкидати їхні спокуси, розум підносячи до Бога і серцем до Нього вживаючи: «Господи Ісусе Христе, Сину Божий, помилуй мене грішного», і з глибини серця

взиваючи до Спасителя і Подвигоположника нашого ангельську пісню: *Алилуя*.

Ікос 7

Нового тебе Мойсея благаємо, переможця пристрастей, бо як той в давнину Амалика переміг, людей вивів з рабства, ти ж, отче Паїсію, безліч ченців в землю райську обітовану привів. Тому й був ти старцем чудотворним і багатьох чад зцілив благими і лагідними словами, запалюючи світильники тих, хто мудро вийшов назустріч Жениху Христу, спалюючи терня все лукавих пристрастей Ісусовою молитвою, насаджуючи в серцях дітей твоїх насіння Божественної любові, щоб приносили плоди стократні, з ними ж і ми так співаємо тобі:

Радуйся, бо ти читання Божественних писань полюбив; радуйся, бо ти таємний їхній зміст добре і правдиво зрозумів. Радуйся, проповіднику, що звіщав слова життя вічного: Радуйся, отче святий, що чадам своїм вказав шлях до спасіння. Радуйся, бо ти безперестанно творив Ісусову молитву; Радуйся, розумно-сердечної молитви вчителю предивний. Радуйся, бо ти слова святих писань для науки багатьом зібрав; Радуйся, бо ти їхні поради на скрижалях серця твого написав. Радуйся, престолу Божого вірний і побожний служителю; радуйся, бо ти взивав до Господа про вічне спасіння братії твоєї. Радуйся, благовіснику Христові любові і небесного миру; радуйся, Афонського вертограду благодатна окрасо.

Радуйся, преподобний отче Паїсію,/ старче благодатний і наставнику ченців богомудрий.

Кондак 8

Мандрівником і прибульцем на землі вважаючи себе, нічого з тлінних речей світу цього не забажав ти набувати, але води живої випивши у вертограді Божої Матері, став ти преподобний, джерелом Добротолюбія, і багатьох спраглих правди Божої, любов'ю до Господа запаливши, до ревностів ангельського життя направив ти. Коли ж зрозумів ти, блаженний отче, що для такого собору ченців не зручно перебувати на Святій Горі, порадився з братією, і всі одностайно почали готуватися піти в Молдовлахію. І благословив Святіший Патріарх Серафим вихід цей, ти ж, отче, упавши до ніг Патріарха і плакав він і з великим жалем відпустив тебе, Богу ж дивному у Рабах Своїх, співав: *Алилуя*.

Ікос 8

Весь був ти в Бозі, непохитну надію на Бога покладаючи, отче преподобний, і разом з братією прийшов ти в Молдовлахію, де прийняв тебе митрополит Гавриїл і з дозволу господаря Григорія Калімаха дарував тобі для проживання монастир Святого Духа,

званий Драгомірна. Ти ж, отче, оселився там з усією братією, дякуючи Богові за невимовне Його милосердя. Через трохи часу прийшов до монастиря старець Олексій і постриг тебе в схиму, і була для всього собору братії радість велика. Тому й ми, радіючи і прославляючи тебе, так вживаємо:

Радуйся, бо ти сімнадцять років на Святій Горі невідлучно проживав; радуйся, бо ти образ і правило чернечого життя там показав. Радуйся, бо ти з Афону в землі Молдовлахії прийшов; радуйся, бо ти багатьох дітей Божих до подвигу чернечого покликав. Радуйся, чернечого і посницького спільножитнього життя засновнику; радуйся, отцівських богонатхненних передань вірний хранителю. Радуйся, бо ти багатьох навчив в духовній боротьбі перемагати; радуйся, благодатний проповіднику слова Божого. Радуйся, древнього благочестя насаджувачу; радуйся, бо через тебе ченців безліч в подвигах своїх зміцнюються. Радуйся, бо ти повністю рівноангельське життя полюбив; радуйся, бо ти знову і в схимі Паїсієм був названий.

Радуйся, преподобний отче Паїсію,/ старче благодатний і наставнику ченців богомудрий.

Кондак 9

Всяких скорбот і спокус було сповненням твоє життя, преподобний. Бо коли прийшли згуба, моровиця і голод за часів війни Росії та Османської Порти, і багато пустельників гнаних за віру православну, спасалися в обителі, зігріті любов'ю твоєю. Коли ж віддали монастир Драгомірну під владу римського папи, тоді дозволив господар Григорій дати братії твоїй монастир Усікновення глави святого Іоана Предтечі, званий Секульським. Ти ж, прийшовши в нову обитель, дуже зрадив, бо місце тихе, безмовне, ревнителів в Бозі зручне знайшов ти, і почав життя тут влаштовувати за чином, як було в Драгомірні, зі сльозами подяки співаючи Богу пісню: *Алилуя*.

Ікос 9

Мудреців премудрих перевершив ти благодатною дією слів твоїх, отче преподобний, бо зібрав ти квіти райські з писань отцівських і багато потрудився ти перекладаючи їх з грецької на слов'янську мову, щоб усі ченці і миряни, які чекали спасіння і подвигу духовного, черпаючи з них істину за внутрішньою людиною подвижниками, не тільки православної вітчизни нашої, а й усіх слов'янських народів, читаючи їх стати сподобляються. Тому Божественним світлом осяявши серце своє, отче Паїсію, як скарб духовний залишив ти для Церкви Христової безліч творів твоїх, ними ж просвітлюєш всіх, хто вшановує тебе і так вживає:

Радуйся, бо ти в обителі Секульській радісно і мирно оселився; радуйся, бо пахощі

молитов твоїх розійшлися по всій землі Молдовлахії. Радуйся, бо ти одностайність і любов серед братії обителєй твоїх насадив; радуйся, бо ти немочі німечних братії з великою любов'ю носив. Радуйся, бо ти книжним навчанням слова Божого себе підживляв; радуйся, бо ти, як богомудра бджола мед з отцівських писань збирав. Радуйся, бо ти дні і ночі без сну заради книжних трудів проводив; радуйся, бо ти твори святих отців на слов'янську мову переклав. Радуйся, бо ти словами отцівськими спраглих напоїв; радуйся, зірко, що темряву гріхів світлом вчення твого проганяєш. Радуйся, бо і до вітчизни твоєї ченці вчення це принесли; радуйся, багатьох духоносних отців і старців землі Руської духовний наставнику.

Радуйся, преподобний отче Паїсію,/ старче благодатний і наставнику ченців богомудрий.

Кондак 10

Бажаючи спасти душі багатьох людей, благочестивий воєвода князь Костянтин Мурузу звелів тобі, отче наш Паїсію, послухатись і переселитися в Нямецький монастир, щоб був він на взірець іншим обителям, закликаючи до ревності чернечого життя. Ти ж, перехрестившись, вклонився перед іконою Пречистої Богоматері і сказав: «Нехай буде воля Божа, йдемо і не бажаючи», і давши іншій братії благословення, утішив ти їх, промовляючи: «Нехай кожен безборонно з усякою скорботою і потребою душевною і тілесною, до мене нехай приходить». Прийшовши ж в Нямець, отче преподобний, перед чудотворною іконою Божої Матері молився ти, доручаючи себе і братію заступництву і охороні Її, взиваючи до Господа, що укріпив тебе: *Алилуя*.

Ікос 10

Стіною і пристановищем був ти для братії твоєї, отче наш Паїсію, наставляючи їх царським шляхом життя своє проводити, душу єдину, і серце єдине, і думку єдину мати, і все майно у своєму житті мати спільним, духом палаючи, будучи старанними у вчиненні смирення і любові один до одного з дотриманням святих заповідей Божих. Тому й молимося до тебе, отче преподобний, визволи нас від усіх спокус, бід, скорбот і напастей, щоб усі тебе, як чоловіколюбного отця, так прославляли: Радуйся, апостольського духу сповнений; Радуйся, бо по всій землі розійшлася проповідь слів твоїх. Радуйся, бо твоїми молитвами обитель Нямецька знову прославилась; Радуйся, бо через неї весь народ Молдовлахії звеселився. Радуйся, молдовлахійських обителєй освячення; Радуйся, бо ти всі служби у обителях твоїх за чином монастирів афонських влаштував. Радуйся, дерево ряснолисте, тінню якого обителі твої покриваються; радуйся, міцна огороже і пристановище тих, хто старанно

в них трудиться. Радуйся, бо ти в обителі Нямецькій влаштував дім піклування про бідних і убогих; радуйся, ченців її радість і втіха. Радуйся, бо ти світлом чеснот твоїх світ осяюєш; радуйся, бо ти взірець духовної досконалості в собі явив.

Радуйся, преподобний отче Паїсію,/ старче благодатний і наставнику ченців богомудрий.

Кондак 11

Спів прекрасний приносимо тобі, преподобний отче Паїсію, на місці трудів і упокоєння твого в обителі Нямецькій, де ти, до великих преподобних отців уподібнюючись, був пастирем і наставником для всіх, хто бажав наслідувати рівноангельське твоє житіє. Тому тихо і мирно віддав ти душу твою Богу і піднісся від землі до неба, нині ж з Ангелами на Небесах стоїш ти з радістю перед Христом і молитви за світ приносиш, співаючи: *Алилуя*.

Ікос 11

Світильником віри православної і стовпом благочестя явився ти у Вселенській Церкві, отче преподобний. Тому наче світлом Божественним слова твої зі сходу сонця до заходу сяють для просвічення людей, бо Дух Святий учинив тебе переписувачем Добротолюбія і накреслення правил чернечого життя вклав у уста твої, щоб читанням богонатхненних писань твоїх просвітилася безліч тих, що очікують спасіння і подвигу духовного і щоб заспівали такі тобі похвали:

Радуйся, бо ти блаженною кончиною закінчив праведне твоє житіє; радуйся, бо переселився ти від земних осель до осель небесних. Радуйся, бо ти дух твій з радістю в руки Господа віддав; радуйся, бо ти блаженство райське зі святими унаслідував.

Радуйся, світильнику, єлеєм обдарувань Духа Святого запалений; радуйся, вертограду Божої Матері, Святої Гори Афонської, преславне світило. Радуйся, землі Молдовлахії нев'януча окрасо; радуйся, бо ти мощі свої святі для неї у спадок залишив. Радуйся, бо ти світлом отцівських писань слов'янські народи осяяв; радуйся, Церкви Христової зірко нова і яскрава. Радуйся, бо і після успіння твого нас не залишаєш; Радуйся, бо ти за прощення гріхів наших Господа благаєш.

Радуйся, преподобний отче Паїсію,/ старче благодатний і наставнику ченців богомудрий.

Кондак 12

Благодаттю Божественною осяяний, засяяв ти в житті твоєму, богоносний отче Паїсію, як сонце пресвітле, і нині тих, що з вірою і любов'ю до мощей твоїх прибігають не залишаєш. Тому молимо тебе, просвіти душі наші для розуміння

спасительних істин віри Христової і до навчання добротолюбних писань святих отців, на шлях спасіння наставляючи всіх, щоб і ми, згадуючи тебе, як дивного наставника і пастиря, що зміцнює нас на шляху подвигу духовного, в радості серця виголошували подячну пісню Богу: *Алилуя*.

Ікос 12

Прославляючи дивне і праведне твоє життє, преподобний отче Паїсію, веселиться нині обитель Нямецька, що зберігає великий скарб-святі моці твої, і Драгомірна і Секули тебе, як вчителя свого і духовного отця шанують. Земля ж Полтавська, Києво-Печерська Лавра, також і Свята Гора Афонська, Україна і всі краї Русі подвигами твоїми втішаються, маючи тебе за молитвеника предивного. Тому безліч ченців за наставника тебе шанують і увесь народ землі нашої ім'я твоє призиваючи, радості наповнюється, виголошуючи тобі такі похвали:

Радуйся, наставнику ченців і співрозмовнику ангелів; радуйся, всіх святих Божих співнасліднику. Радуйся, бо з апостолами в райських оселях перебуваєш; Радуйся, бо з соборами святих за душі наші молишся. Радуйся, бо з Пресвятою Дівою Богородицею за світ і благословення всіх ченців Христа благаєш; Радуйся, бо молитвами твоїми нині багато монастирів для них побудовано. Радуйся, бо ти обителі чернечі, як сад плодючий, насадив; радуйся, бо ти багатьох ченців зібрав і до Пастиреначальника Христа привів. Радуйся, бо ти мощами своїми Українську землю з землею Молдови духовно з'єднав; радуйся, бо ти всім, хто приходить до них на поклоніння щедро подаєш дари зцілення. Радуйся, руського чернецтва і старчества насаджувачу; Радуйся, бо ім'я твоє по всій Україні нашій прославляється.

Радуйся, преподобний отче Паїсію,/ старче благодатний і наставнику ченців богомудрий.

Кондак 13

О, преподобний і богоносний отче наш Паїсію, великий подвижнику і угоднику Христів. Прийми цю малу принесену тобі похвалу і ублагай Господа, щоб визволив нас від усяких бід, скорбот, ворогів видимих і невидимих, наглої смерті і від вічної муки, щоб сподобилися разом з тобою радості святих вічно співати Спасителеві нашому: *Алилуя, Алилуя, Алилуя*.

(Цей кондак читається тричі, потім ікос 1 і кондак 1)

Молитва преподобного старця Паїсія Величковського

О великий наставнику, ревнителю і вчителю премудрий всіх, хто сподівається спасіння і подвигу духовного, преподобний отче наш Паїсію! Почуй нас, грішних, що

до тебе з вірою і любов'ю звертаємось, і вислухай проханням наші. Ти від юності заради любові Божої залишив твою Батьківщину Україну і в інших країнах безмовності шукаючи, на Святій Горі Афонській і оселях чернечих Молдовлахії небесне багатство здобував. Ти великою стриманістю, в трудах, тісноті і великій убогості плоть твою духові підкоривши, стяжав сокрушення серця, тверезість, справжню безпристрасність, сердечну молитву і через це обновителем древнього чернецтва і стовпом Православ'я став ти; тому правиця Божа вчителем, наставником і люблячим батьком поставила тебе і благозволила, щоб ти зібрав священний вертоград учеників твоїх, що простягнув паростки свої у всі краї Русі.

Ублагай Всещедрого Бога, щоб зберіг Святу Церкву Українську і всі Святі Церкви Православні в союзі єдності віри, миру і братерської любові, щоб від згубних розколів, міжусобних негараздів і від тих, що сіють розбрат позбавив і в непохитності добрий стан утвердив, на спасіння всіх, хто істинно сповідує пресвяте ім'я Його. Випроси, угоднику Божий, Україні і для народу нашого мир і благоденства, достаток плодів земних і благоустрій сіл і міст наших, для обителів чернечих богоугодне життє, щоб славилось в них пресвяте ім'я Господа і Бога і знайшли вічне спасіння в них всі, що люблять Його.

Допоможи нам подорожнім, в суєтному і грішному світі цьому, отче преподобний, і благай Господа, щоб дарував нам відпущення всіх гріхів і після завершення життя визволив душі наші від повітряних митарств і вічної муки, щоб за твоїми молитвами, побачивши невимовну славу Христа Бога нашого, подякували тобі, заступнику і молільнику за усіх, хто любить і вшановує ім'я твоє, і прославляє Безначальну Єдиносущну і Нероздільну Тройцю, Отця, і Сина, і Святого Духа, нині, і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

Тропар преподобного Паїсія Величковського глас 2:

Дивним будучи на землі,/ Небесної Вітчизни досягнув ти/ преподобний отче Паїсію,/ добротолюбія подвижнику,/ вірних навчив розум до Бога підносити/ і серцем до Нього взивати:/ Господи Ісусе Христе, Сину Божий,// помилуй мене грішного.

Кондак преподобного Паїсія Величковського глас 8:

Обраний чернечого життя ревнителю,/ як бджола працювала писаннями отцівськими душі наші забезпечив ти,/ кожного наставляючи на шлях спасіння,/ тому взиваємо до тебе:/ Радуйся, Паїсію премудрий,// старчества духовного в країні нашій відроджувачу.